

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/105/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011089
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3118011089.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. septembra 2018 prejednal odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne v trestnej veci obžalovaného

T. X.,

nar. XX.X.XXXX v D. V., trvale bytom D. V., N. XXXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Ilava,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 2T/94/2018-166 zo dňa 07.08.2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste odňatia slobody.

Pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d - s u d z u j e podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 36 písm. j), l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výroky o vine, uloženom ochrannom dohľade a ochrannom protitoxikomanickom liečení ústavnou formou v rozsudku súdu prvého stupňa zostávajú týmto rozhodnutím zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/94/2018 zo dňa 7.8.2018 bol obžalovaný T. X. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zákona, pretože dňa 01.03.2018 okolo 11.00 hodine na presne nezistenom mieste za mostom L. S. v H. republike od nezistenej osoby kúpil za sumu 4.400,- Eur zelenú rastlinnú sušinu, ktorú následne v športovej taške zn. P.. priniesol na osobnom motorovom vozidle zn. M. X. Z.: D na územie Slovenskej republiky, pričom dňa 01.03.2018 okolo 12.05 hodine pri kontrole príslušníkmi Colného úradu C. v k. ú. obce F., týmto sušenú rastlinu vydal, expertíznym skúmaním bolo zistené, že obvinený v aute prevážal sušenú rastlinu rodu Cannabis - konope o celkovej hmotnosti 1.963,1 gramu, čo zodpovedá najmenej 6.355 obvykle jednotlivým dávkam drogy v celkovej hodnote 19.631,- Eur, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle z. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 36 písm. l), n) Tr. zákona, s poukazom na § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zákona s poukazom na § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému zároveň uložil ochranný dohľad na dobu 1 rok. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona súd zároveň obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku hneď po jeho vyhlásení podala odvolanie prokurátorka krajskej prokuratúry, ktoré smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania namietala, že samotné vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní má iba procesnoprávne následky, spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Použitie ustanovenia § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. v danom prípade nebolo odôvodnené žiadnymi takými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by jeho použitie legitimizovali ako zákonné a správne. Úlohou súdu je zrozumiteľne vysvetliť, prečo považuje uloženie trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby za neprimerané. Z výkladu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. je zrejmé, že súd by mal pristúpiť k moderácii trestu len za existencie takých okolností, resp. pomerov, ktoré sa u trestných činov, resp. ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Práve táto ich výnimočnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. V prípade obžalovaného X. neexistujú a z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa ani nevyplývajú žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. Ďalej poukázala na úlohu generálnej ako aj individuálnej prevencie, pretože obžalovaný sa dopustil závažnej drogovej trestnej činnosti, na potlačovanie ktorej má spoločnosť prvoradý záujem. Nesúhlasí ani so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý postup súd prvého stupňa neodôvodnil s výnimkou uvedenia zákonnej formulácie o miere narušenia páchatel'a. Žiadala preto, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby § 172 ods. 2 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ochranný dohľad na dobu jedného roka a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obžalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že má za to, že prvostupňový rozsudok je zákonný a správny. Použitie ustanovenia § 39 Tr. zák. je výlučne v kompetencii súdu a pokiaľ po jeho zvážení sa mu zdá výška trestu neprimerane prísna a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd prvého stupňa správne pri použití tohto ustanovenia vzal do úvahy poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., vzal do úvahy aj jeho mladý vek, pričom podľa jeho názoru mu mala byť priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., a to vedenie riadneho života. Je toho názoru, že na jeho nápravu nie je potrebné vplyvať tak dlhým trestom odňatia slobody, ako to žiada prokurátorka, pretože súd mu okrem iného uložil aj ochranný dohľad a ochranné protitoxikomanické liečenie, čím je dostatočne zabezpečená jeho náprava, ktorá má sledovať účel, aby viedol riadny život a teda aby bola naplnená ochranná funkcia trestného práva. Do spáchania skutku viedol slušný život, ku skutku sa priznal a tento úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine. Poukázal na výchovnú funkciu trestu, ktorá v slovenskom trestnom práve má prvoradú úlohu a nie je prvoradá represia. Podľa jeho názoru trest uložený súdom prvého stupňa napĺňa svoju individuálnu aj generálnu prevenciu. Žiadal preto odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorkou napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu pochybil, ktoré pochybenie však podľa názoru odvolacieho súdu je možné napraviť v rámci odvolacieho konania. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine, ktoré súd prvého stupňa prijal a odvolací súd v tomto smere nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by vylučovala

takýto postup. V spisovom materiáli sa nachádza celá rada dôkazov preukazujúcich trestnú činnosť obžalovaného, a teda jeho vyhlásenie o vine má oporu v dôkaznej situácii a bolo ho možné prijať.

Pokiaľ sa týka postupu súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu, tu odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil zo strany súdu prvého stupňa pochybenia spočívajúce práve v nedostatočnom odôvodnení aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, čím musel prisvedčiť odvolacím námietkam prokurátorky. Poukazovať len na samotné vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní pri aplikácii tohto ustanovenia je nepostačujúce. K vyhláseniu obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledujúce úvahy.

Po prvé, na predmetné vyhlásenie bude súd prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože obžalovaný významne napomohol súdu na hlavnom pojednávaní pri rozhodovaní o vine (dokazovanie k výroku o vine sa nevykonáva a výrok o vine nie je možné napadnúť odvolaním). Po druhé, súd môže v zhode so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.6.2017 uverejnené pod č. 44/2017 na predmetné vyhlásenie prihliadnuť, ako na okolnosť odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, tak ako je to uvedené v konaní o dohode o vine a treste. Napokon môže súd pri rozhodovaní o treste na predmetné vyhlásenie prihliadnuť ako na jednu z viacerých okolností odôvodňujúcich mimoriadne zníženie trestu podľa §39 ods. 1 Tr. zák. z dôvodu neprimeranej prísnosti použitia trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Súdy samozrejme nemajú ľubovôľu pri výbere jedného z vyššie uvedených postupov pri rozhodovaní o treste. Použitie jednej z troch uvedených variant je podmienené dodržaním zásad pre ukládanie trestov podľa § 34 Tr. zák. To znamená, že výberom jednej z týchto variant nebude narušený ani záujem ochrany spoločnosti ani záujem na výchove páchatel'a.

Na predmetné vyhlásenie obžalovaného o vine súd prvého stupňa správne prihliadol a toto vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák., teda, že obžalovaný významne napomohol súdu na hlavnom pojednávaní pri rozhodovaní o vine. Nepochybil ani v tom, pokiaľ obžalovanému priznal ďalšiu poľahčujúcu okolnosť a to v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., a to, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a túto oľutoval. Podľa názoru odvolacieho súdu však bolo možné obžalovanému priznať aj poľahčujúcu okolnosť vedenia riadneho života podľa § 36 písm. j) Tr. zák. Obžalovaný pred spáchaním skutku nebol súdne trestaný a blokovaný postih za drobné priestupky prevažne v doprave tento záver nevyučujú.

K týmto trom poľahčujúcim okolnostiam však pristupujú aj ďalšie okolnosti. V osobe obžalovaného ide o mladého človeka, ktorý trpí závislosťou na drogách a ktorého je potrebné v prvom rade liečiť. Tiež je potrebné prihliadnuť k tomu, že predmetom trestnej činnosti bola droga Cannabis - konope, teda najmiernejšia, o ktorej dekriminalizácii sa v spoločnosti už dlhšiu dobu uvažuje, resp. sa vedú polemiky. Tieto okolnosti súd prvého stupňa pri ukladaní trestu najmä z hľadiska použitia zmierňovacieho ustanovenia opomenul. Práve všetko toto vo svojom súhrne dáva zákonný dôvod pre takýto postup.

Vychádzajúc z uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a pokiaľ sa týka inak po formálnej stránke správne použitého ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, je potrebné jeho použitie náležite v zmysle zákona odôvodniť a to práve vyššie uvedenými závermi. Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že u tohto obžalovaného by trest uložený na spodnej hranici trestnej sadzby § 172 ods. 2 Tr. zák. bol neprimerane prísny a že na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania spolu s uloženými ochrannými opatreniami.

Pokiaľ sa týka zaradenia obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, tento výrok súd prvého stupňa dostatočne odôvodnil, odvolací súd sa s ním stotožnil a v tomto smere nemohol vytknúť súdu prvého stupňa žiadne pochybenie.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o treste rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.